

ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΑ

1. Η Γουρούνα (Μπίσκα)
2. Τόπα στο μαντρί
3. Το τσιλίκη
4. Αμπάριζα (Σκλαβάκια)
5. Διελκυστίνδα
6. Σχοινάκι
7. Τόπι (Μήλα)
8. Κρυφτό
9. Το τζαμί
10. Το κουτσό
11. Το μαντηλάκι
12. Τσουβαλοδρομίες
13. Αλάτι χονδρό-αλάτι ψηλό
14. Περνά –περνά η μέλισσα
15. Κλέφτες και Αστυνόμοι

ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΑΠΟ ΑΛΛΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ

1. Κλωτσοντενεκές ή κρυφτό τενεκεδάτο (Σκιάθος & Χανιά Κρήτης)
2. Οι Κουινάδες (Σκιάθος)
3. Αλλαγές (Πελοπόννησος)
4. Ο λύκος και τα' αυγά (Χίος)
5. Σουραϊμ - Σουραϊμ (Διαπολιτισμικό σχολείο Σαπών – Ροδόπη)
6. Ο τρίτος περισσεύει (Ρωσία)
7. Μπαμπέτα – Νίκη (Ρωσία)
8. Ο γόρδιος δεσμός (Φιλιππίνες)

ΑΝΑΛΥΣΗ ΠΑΙΧΝΙΔΙΩΝ :

ΚΛΩΤΣΟΝΤΕΝΕΚΕΣ ή κρυφτό τενεκεδάτο :

Παίζουν πολλά παιδιά .

Πρέπει να τα βγάλουμε πρώτα για αν βρούμε αυτόν που θα τα φύλαε τα «βγάζουμε» .

Παίρνουμε ένα τενεκεδάκι (από κονσέρβα , γάλα κτλ) . Βάζουμε τον τενεκέ στη μέση του χώρου στον οποίο παίζουμε και κάποιο παιδί παίρνοντας κλωτσιά με όλη του τη δύναμη , προσέχοντας βέβαια να μην είναι απέναντι κανένας . Εκείνος που φυλάει τρέχει να πιάσει τον τενεκέ ενώ οι άλλοι τρέχουν να κρυφτούν . (εάν ο χώρος είναι κατηφορικός ακόμα καλύτερα) . Μόλις ο παίκτης πιάσει τον τενεκέ στην συνέχεια τον στήνει . έπειτα ψάχνει τα άλλα παιδιά . Ο παίκτης που θα κατορθώσει να πατήσει τον τενεκέ χωρίς να τον δει ο παίκτης που τα φυλάει φωνάζει « ΒΓΗΚΑ».

Στην περίπτωση που ο τελευταίος παίκτης καταφέρει και κάνει την τελευταία δοκιμασία , φωνάζει «ΒΓΗΚΑ . ΦΤΟΥ ΞΕΛΕΥΤΕΡΙΑ» . Έτσι φυλάει το ίδιο παιδί πάλι και κυνηγάει τον τενεκέ . Αν δεν γίνει «ΞΕΛΕΥΤΕΡΙΑ» φυλάει το παιδί που βρέθηκε πρώτο από εκείνον που φυλούσε

Έτσι το παιχνίδι συνεχίζεται ...

ΤΟΠΑ ΣΤΟ ΜΑΝΤΡΙ :

Παίζοταν από δύο ομάδες . Έμπαιναν μέσα στο μαντρί (μπατζιό) και έκαναν ένα τόπι . Πήγαινε πρώτα η μία ομάδα και έκρυβε το τόπι σε ενός παίκτη το ζωνάρι ή στον κόρφο του , χωρίς η άλλη ομάδα να αντιληφθεί ποιος είχε το τόπι , γιατί όλοι οι παίκτες της ομάδας είχαν το δεξί τους χέρι στο ζωνάρι ή στον κόρφο τους , σαν να είχαν όλοι το τόπι πάνω τους . Η ομάδα που είχε το τόπι ήταν υποχρεωμένη να κινείται γύρο από την αντίπαλη ομάδα ,αλλά πάντα δίπλα στο φράχτη , και φρόντιζε αυτός που ειχε το τόπι να ξεγελάει τους υπόλοιπους παίκτες , δίνοντάς τους να καταλάβουν ότι δεν έχει το τόπι , ώστε να χτυπήσει έναν αντίπαλο του . Εάν δεν μπορούσε να χτυπήσει αντίπαλό του , έχανε η ομάδα του και έπαιρνε η άλλη ομάδα το τόπι και ιτο έκρυβε . Εάν χτυπούσε όμως έναν από τους αντιπάλους του , έπαιρνε ένα άλλος παίκτης της ίδιας ομάδας το τόπι και φανερά πλέον φρόντιζε να χτυπήσει έναν παίκτη . Η ομάδα κέρδιζε , εάν κατόρθωνε να χτυπήσει όλους τους παίκτες της αντίπαλης ομάδας , περίπου πέντε με έξι άτομα .

ΟΙ ΚΟΥΙΝΑΛΕΣ :

Το κάθε παιδί κρατά και από ένα κουινά (πέτρα) . Όλα τα παιδιά στέκονται πίσω από μία γραμμή . Το πρώτο παιδί πετά τον κουινά του και το αμέσως επόμενο παιδί

σημαδεύει τον κουινά του πρώτου παιδιού . Κάθε παιδί ρίχνει τον κουινά του προσπαθώντας να πετύχει τον κουινά του προηγούμενου παιδιού . Όταν κάποιο παιδί πετύχει το στόχο του το παιδί του οποίου ο κουινάς χτυπήθηκε είναι υποχρεωμένο να παρει τον άλλον στην πλάτη του από το σημείο που βρέθηκε ο κουινάς του μέχρι τη γραμμή από την οποία πετούσαν τις πέτρες .

Κλέφτες και Αστυνόμοι :

Είναι ένα πολύ συναρπαστικό παραδοσιακό παιχνίδι . Παίζεται με πολλούς παίκτες σε ένα πλάτωμα . Τα παιδιά χωρίζονται σε δύο ομάδες . Η μία , η μικρότερη , είναι οι αστυνόμοι . Τα υπόλοιπα παιδιά αποτελούν τους κλέφτες . Το παιχνίδι εξελίσσεται σαν ένα κοινό κυνηγητό ανάμεσα στις δύο ομάδες . Οι κλέφτες όταν θέλουν να ξεκουραστούν , πάνε σ 'ένα συγκεκριμένο σημείο το οποίο ονομάζεται σπίτι ή λημέρι . Εκεί οι αστυνόμοι δεν μπορούν να τους πιάσουν .

Όταν όμως ο αστυνόμος πιάσει τον κλέφτη τον οδηγεί στη φυλακή , η οποία βρίσκεται συνήθως όσο πιο μακριά γίνεται από το σπίτι . Ένα φυλακισμένος παίκτης ελευθερώνεται όταν ένας σύντροφος του του ακουμπήσει το χέρι και φωνάζει «ξελέ» . Σε περίπτωση που οι φυλακισμένοι κλέφτες είναι πολλοί , κάνουν το εξής κόλπο : πιάνουν τα χέρια τους στη σειρά και απλώνονται όσο πιο έξω μπορούν (ένας βρίσκεται «μέσα» στη φυλακή και οι άλλοι , κρατώντας χέρι χέρι , προχωρούν προς το σπίτι) . Ο ελεύθερος παίκτης , αγγίζοντας το χέρι ενός φυλακισμένου , ελευθερώνει όλους όσους συμμετέχουν στην αλυσίδα . Φυσικά απαγορεύεται αυστηρά στους αστυνομικούς να φρουρούν τους φυλακισμένους παίκτες , κανόνας που όποιος παραβεί αποβάλλεται αυτομάτως από το παιχνίδι . Το ίδιο παιχνίδι τελειώνει όταν όλοι οι κλέφτες φυλακιστούν , και πολλές φορές αυτό δεν συμβαίνει ποτέ !

Αλάτι χονδρό - Αλάτι ψιλό :

Το παιχνίδι αυτό παίζεται από πολλά παιδιά που συγκεντρώνονται και βγάζουν με κλήρο τη « μάνα» . Ύστερα κάνουν όλα μαζί ένα κύκλο και κάθονται κάτω σταυροπόδι με τα χέρια πίσω , με τις παλάμες ανοιχτές . Η μάνα στέκεται έξω από τον κύκλο και βαστάει ένα μαντήλι . Κάνει μια βόλτα γύρο από τον κύκλο τραγουδώντας :

Αλάτι ψιλό , αλάτι χονδρό ,

Έχασα τη μάνα μου και πάω να τη βρω

Παπούτσια δε μου πήρε να πάω στο χορό

Την ώρα που τραγουδάει γύρο από τον κύκλο , πετάει το μαντήλι πίσω από ένα παιδί και συνεχίζει μέχρι να καταλάβουν ότι δεν κρατάει πια το μαντήλι . Το παιδί που πήρε το μαντήλι σηκώνεται και αρχίζει να κυνηγάει τη μάνα . Όταν την πιάσει η μάνα κάθεται στη θέση του μαζί με τα άλλα παιδιά . Το παιδί που πήρε το μαντήλι γίνεται μάνα και αρχίζει να κυνηγάει . Το παιχνίδι συνεχίζει έτσι μέχρι να το βαρεθούν .

Περνά , περνά η μέλισσα :

Αυτό το παιχνίδι είναι ένα παλιό και παραδοσιακό παιχνίδι . Συγκεντρώνονται τουλάχιστον έξι παιδιά και δύο χτυπούνε παλαμάκια και τραγουδούν . Τα υπόλοιπα περνούν κάτω από τα χέρια τους και όποιον πιάσουν το βάζουν και επιλέγει με ποιανού το μέρος θα πάει . Τελικά όταν μαζευτούν όλα τα παιδιά τραβάνε τους άλλους και όποιοι δεν πέσουν κάτω είναι οι νικητές . Αυτό το παιχνίδι το παίζουν πολλά παιδιά (6-7 χρονών) , από όλο τον κόσμο . Εμένα αυτό το παιχνίδι μου άρεσε και το θεωρούσα διασκεδαστικό όταν ήμουν μικρή . Τώρα έχω μαθήματα και δεν έχω χρόνο να παίζω παραδοσιακά παιχνίδια . Όμως αυτά τα παιχνίδια είναι πολύ ωραία !!! .

Το Μαντηλάκι :

Χρειάζεται δέκα ή περισσότερα παιδιά . Κάποιος έχει ένα μαντήλι . Τα υπόλοιπα παιδιά κάνουν έναν κύκλο . Αυτός που έχει το μαντήλι γυρνάει γύρω γύρω λέγοντας : « Το μαντηλάκι πέρασε και η κόρη το γυρεύει , που θα το έβρει» . Τότε αφήνει σε κάποιον το μαντήλι και εκείνος αμέσως τον κυνηγάει . Τότε ο άλλος πρέπει να κάνει ένα γύρο και να μπει στη θέση του άλλου . Αν μπει κερδίζει , αν όχι χάνει .

Η Αμπάριζα :

Τα παιδιά χωρίζονται σε δύο ομάδες . Η κάθε ομάδα ορίζει ένα δέντρο ή μια κολόνα για μάνα . Σκοπός του παιχνιδιού είναι να προστατεύει η κάθε ομάδα την μάνα της .

Τα παιδιά αποφασίζουν ή βάζουν κλήρο , για το ποια ομάδα θα ξεκινήσει πρώτη . Ένα από τα παιδιά της ομάδας βγαίνει στο χώρο ανάμεσα από τις μάνες (συνήθως στην αρχή παίζουν πιο αδύνατοι παίκτες) και παράλληλα βγαίνει και από την άλλη ομάδα ένα παιδί . Συναντιούνται και προσπαθούν να αγγίξουν ο ένας τον άλλο . Όποιος προλάβει να χτυπήσει τον άλλο , τον αιχμαλωτίζει και τον οδηγεί στη μάνα του . Ύστερα βγαίνει ένα παιδί από τη δεύτερη ομάδα και παράλληλα άλλο ένα από την πρώτη . Παίζουν με τον ίδιο τρόπο μέχρι να φτάσουν στον τελευταίο παίκτη . Ο τελευταίος που μένει προσπαθεί να προστατεύσει τη μάνα . Από την άλλη ομάδα μπορούν να του επιτεθούν δύο αντίπαλοι , όχι περισσότεροι . Μπορεί να προσπαθήσει να ελευθερώσει τους αιχμαλώτους συμπαίκτες του για να τον βοηθήσουν , με ένα άγγιγμα . Τότε αυτοί φωνάζουν : «Παίρνω αμπάριζα και βγαίνω και κανένα δεν το λέω» .

Ο Λύκος και τ' αυγά :

Το παιχνίδι αυτό παίζεται από πέντε παίκτες και πάνω . Ένα παιδί είναι ο Λύκος , ένα άλλο η μάνα και τα υπόλοιπα είναι τα αυγά . Η μάνα περνάει από το κάθε αυγό και το ρωτάει ένα χρώμα . Τότε κάθε αυγό της λέει στο αυτί ένα χρώμα χωρίς να το ακούσει ο Λύκος . Όταν ρωτήσει όλα τα παιδιά λέει στο Λύκο ανακατεμένα τα χρώματα που της έχουν πει . Αφού πει στο λύκο όλα τα χρώματα εκείνος διαλέγει ένα . Το παιδί που έχει

αυτό το χρώμα βγαίνει από τη μάνα όπου εκεί είναι συγκεντρωμένα όλα τα αυγά . Μόλις βγει ο λύκος αρχίζει να το κυνηγάει . Αν ο λύκος πιάσει το αυγό το πάει στη φυλακή . Το πιασμένο αυγό δεν μπορεί να ελευθερωθεί ξανά . Η μάνα ξαναλέγει τα χρώματα και ο λύκος διαλέγει πάλι ένα . Η ίδια διαδικασία γίνεται με όλα τα αυγά . Αν ο λύκος πιάσει όλα τα αυγά νικάει εκείνος . Όταν όμως δεν τα πιάσει όλα μέχρι το τέλος του παιχνιδιού είναι χαμένος .

Η Γουρούνα :

Οι παίκτες χαράζουν πάνω στο έδαφος έναν κύκλο με διάμετρο 3-5 μ. και πάνω στην περιφέρειά του ανοίγουν τόσους λάκκους όσοι είναι οι παίκτες μείον ένα . Ανοίγουν επίσης έναν άλλο λάκκο στο κέντρο του κύκλου . Οι λάκκοι είναι τόσοι , ώστε να χωρούν μια μικρή πέτρα στο μέγεθος καρυδιού . Η πέτρα αυτή λέγεται «γουρούνα» . Ένας παίκτης , που εκλέχθηκε με κλήρωση , πρέπει να βάλει τη γουρούνα , σπρώχνοντας τη μ' ένα ραβδί στο λάκκο του κέντρου , οι υπόλοιποι παίκτες βάζουν τη μία άκρη του ραβδιού τους μέσα σε ένα λάκκο και ύστερα αλλάζουν λάκκους , πριν το αντιληφθεί ο οδηγός της «γουρούνας» . Όταν ο οδηγός κατορθώσει να βάλει την άκρη του ραβδιού του σε ένα λάκκο της περιφέρειας , τότε αυτός που μένει χωρίς λάκκο γίνεται οδηγός της «γουρούνας» και το παιχνίδι ξαναρχίζει.

Αλλαγές :

Για το παιχνίδι αυτό χρειάζονται αρκετά παιδιά .

Τα παιδιά μαζεύουν ξυλαράκια . Τα ξυλαράκια αυτά τα αφήνουν σκόρπια στο χώρο που παίζουν . ένα παιδί βγαίνει έξω με κλήρωση. Τα άλλα παιδιά κάθονται πατώντας στα ξυλαράκια τους.

Το παιδί που βγαίνει φωνάζει «αλλαγή» . Αμέσως τα άλλα παιδιά πρέπει να τρέξουν και να σταθούν μπροστά σε διαφορετικό ξυλαράκι από αυτό που βρίσκονταν προηγουμένως, ενώ το παιδί που φώναξε την αλλαγή τα κυνηγά. Αν κάποιο παιδί δεν καταφέρει να φτάσει κάποιο άλλο ξυλαράκι και πιαστεί, παίρνει τη θέση αυτού που φωνάζει και το παιχνίδι συνεχίζεται.

Σουραϊμ - Σουραϊμ :

Είναι οι δύο ομάδες στημένες απέναντι. Ένα παιδί είναι «μάννα» . Τα άλλα παιδιά έχουν πάρει ονόματα πουλιών, λουλουδιών, ζώων , ότι έχουν αποφασίσει όλοι μαζί . Το ίδιο κάνει και η άλλη ομάδα.

Κατόπιν η «μάννα» από τη μία ομάδα πάει και κλείνει τα μάτια ενός παιδιού από την άλλη ομάδα και φωνάζει με το όνομα ενός πουλιού π.χ. ένα παιδί από τη δική της ομάδα.

Αυτό έρχεται και χτυπάει ελαφρά τα χέρια του άλλου που έχει κλειστά τα μάτια . Κατόπιν επιστρέφει στη θέση του . Η «μάννα» ανοίγει τα μάτια του παιδιού που έκλεινε με τα χέρια της και οι άλλοι της ομάδας της κάνουν «μπιτζ» για να παραπλανήσουν το

παιδί , που ανοίγει τα μάτια του και προσπαθεί να μαντέψει ποιος ήταν. Αν το βρει τον παίρνουν η ομάδα του, αν όχι, παίρνουν αυτόν οι άλλοι. Και συνεχίζεται με την άλλη «μάννα» να κάνει το ίδιο , μέχρι να μείνει μια ομάδα με ένα παιδί, οπότε νίκησαν οι άλλοι .

Ο τρίτος περισσεύει :

Χώρα προέλευσης : Ρωσία

Παίρνουν μέρος : 12ως 20 παίκτες

Ηλικία : από 7 χρονών

Τα παιδιά ανά ζευγάρια (είναι πίσω από τον άλλον με μέτωπο στον κύκλο), στέκονται γύρω από τον κύκλο. Δύο παιδιά είναι εκτός κύκλου και το ένα κυνηγάει το άλλο. Ο κυνηγός μπορεί να κόψει τον κύκλο και να μπει μέσα για να περάσει από την άλλη μεριά.

Το θήραμα τρέχει πάντα κυκλικά, πίσω από τα ζευγάρια. Για να προστατευτεί πρέπει να μπει μπροστά από κάποιο ζευγάρι , οπότε ο πίσω του ζευγαριού πρέπει να τρέξει για να μην τον πιάσει ο κυνηγός και κάνει και αυτός το ίδιο. Αν ο κυνηγός πιάσει κάποιο παιδί, τότε εκείνος γίνεται κυνηγός και συνεχίζεται το παιχνίδι.

Μπαμπέτα – Νίκη :

(Ένα παραδοσιακό παιχνίδι από την πρώην ΕΣΣΔ)

Τα παιδιά χωρίζονται σε δύο ομάδες. Ορίζουν μια απόσταση 15 μέτρων περίπου. Παίρνουν μια μπάλα ποδοσφαίρου και την κόβουν σε 15 κύκλους (κομμάτια). Γράφουν από τη μια μεριά τους αριθμούς από το 1 έως το 15 και το βάζουν στο χώρο που όρισαν από την ανάποδη μεριά, έτσι ώστε να μην φαίνονται οι αριθμοί .

Η πρώτη ομάδα χωρίζεται σε δύο υποομάδες , που παίρνουν θέση, η μία στην αρχή των 15 μέτρων και η άλλη στο τέλος, όπως και στα μηλάκια . Ρίχνουν τη μπάλα και προσπαθούν να κάψουν το παιδί που είναι μέσα. Ο παίκτης προσπαθεί να αποφύγει τη μπάλα και ταυτόχρονα να αναποδογυρίσει τα 15 κομμάτια με τους αριθμούς. Αν καεί, βγαίνει και το 'τε συνεχίζει το επόμενο παιδί.

Όταν αποκαλυφθούν όλοι οι αριθμοί, τότε ο παίκτης προσπαθεί να βάλει τα αριθμημένα κομμάτια το ένα πάνω στο άλλο σε σωστή αριθμητική σειρά. Εφόσον τα καταφέρει, μετράει ως το 15, προσπαθώντας να μην το κάψει η μπάλα και τελειώνοντας το μέτρημα φωνάζει «ΜΠΑΜΠΕΤΑ», που σημαίνει ΝΙΚΗ.

Το Τζαμί :

Μαζεύονται πολλά παιδιά και χωρίζονται σε δύο ομάδες με ίσα άτομα η κάθε μία. Κάνουν ένα μεγάλο κύκλο και ένα μικρό στη μέση. Μέσα στο μικρό κύκλο βάζουν πέντε κεραμίδια. Στην περιφέρεια του 1^{ου} κύκλου καθορίζουν ένα σημείο, στο οποίο τραβούν μια γραμμή. Κατά μήκος αυτής της γραμμής στέκονται τα παιδιά της ομάδας που ρίχνουν , δηλαδή σημαδεύουν τα κεραμίδια με ένα τόπι.

Όποια ομάδα ρίξει κάτω όλα τα κεραμίδια φεύγει, ενώ όλη η άλλη ομάδα στρώνει μέσα στο μικρό κύκλο τα κεραμίδια. Αν στη διάρκεια που η δεύτερη ομάδα φτιάχνει τα κεραμίδια, προλάβει η πρώτη και επιστρέψει στη γραμμή, και πάρει θέση βολής και χτυπήσει με το τόπι έστω και ένα παιδί της άλλης ομάδας, η ομάδα αυτή καίγεται και χάνει . Αντίθετα, αν η πρώτη ομάδα προλάβει να στήσει τα κεραμίδια, όπως ήταν , τότε νικάει.

Το τσιλίκι :

Το τσιλίκι παίζεται με δύο ή περισσότερα παιδιά. Για να παιχτεί το παιχνίδι χρειάζονται δύο ξύλινες βέργες, μία μακριά 60-70 εκ. περίπου (τσιλίκα) και μία μικρή 10-20 εκ. περίπου (τσιλίκι), που είναι ξυσμένο όπως το μολύβι μας στις δύο άκρες του .

Τα παιδιά βάζουν σημάδι ρίχνοντας πέτρες και όποιος το πλησιάσει περισσότερο αρχίζει πρώτος. Αυτός λοιπόν βάζει πάνω από μία μικρή εσοχή στο έδαφος το τσιλίκι, παράλληλα προς το έδαφος, και έχοντας τα άλλα παιδιά απέναντί του , ρίχνει με την τσιλίκα το τσιλίκι, όσο πιο μακριά μπορεί, προσέχοντας όμως να μην το πιάσουν τα άλλα παιδιά.

Αν το πιάσει ένα από τα παιδιά, τότε πηγαίνει αυτό το παιδί να ρίξει το τσιλίκι και εκείνος που το έριξε πριν, αλλάζει θέση και πηγαίνει απέναντί με τα άλλα παιδιά .Αν δεν το πιάσει κανείς , τότε κάποιος απ' τους απέναντι ρίχνει το τσιλίκι για αν χτυπήσει την τσιλίκα, που την τοποθετεί εκείνος που έριξε το τσιλίκι οριζόντια στο έδαφος και αν τη χτυπήσει αυτός παίρνει τη θέση αυτού που έριχνε και αλλάζουν θέσεις .

Αν δεν χτυπήσουν τη τσιλίκα , τότε ο κύριος παίχτης βάζοντας το τσιλίκι σε ένα σημείο κοντά στην εσοχή, χτυπάει το τσιλίκι με την τσιλίκα του σε μία άκρη του και αυτό ανασηκώνεται ψηλά . Κατόπιν ο παίχτης αν το χτυπήσει μία φορά δυνατά τότε μετράει την απόσταση από το μέρος που το ρίξε μέχρι το σημείο που έπεσε με τη τσιλίκα του και όποιο νούμερο βρει , αυτό είναι οι πόντοι που κέρδισε . Επίσης αν πριν χτυπήσει το τσιλίκι του για να το στείλει μακριά, το χτυπήσει άλλη μια φορά (συνολικά 2) τότε τους πόντους, τους μετράει με το τσιλίκι και όχι με τη τσιλίκα. Και αν το χτυπήσει δύο φορές (συνολικά 3), τότε οι πόντοι μετράνε με το διπλάσιο νούμερο που βρίσκεται μετρώντας την απόσταση με το τσιλίκι κ.ο.κ..

Πηγές :

***ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ - ΜΙΑ ΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΗ ΠΟΛΗ
ΤΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ, ΟΙ ΧΟΡΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΤΕΧΝΕΣ ΜΑΣ ΕΝΩΝΟΥΝ
7^ο ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ, 2007 – 2008***